

fordi han saa, det var den eneste Vej at trykke Samfundet økonomisk i Knæ. Kunde han afskære Landbruget Tilførsel af de 20—30 Mill. Kr., vi bringer hjem om Ugen, vilde han have nogen Udsigt til at naa det, som han havde sagt, han skulde vise os: at Kronen skulde gaa ned i 10 Ø. Det var vel nok noget overdrevet, men det var altsaa et Kampmiddel i hans Haand, som Regeringen viser sig ikke at have kunnet magte.

Da det imidlertid ikke hjalp, gjorde Hr. Lyngsies Alvor af de Trusler, som han havde udsendt ved Hjælp af de Forbindelser, han havde gennem det internationale Transportarbejderforbund, og søger saa at standse de danske Landbrugsprodukters Udlosning og Transport i England. Dette meddeler Arbejdsmandsforbundet i en Skrivelse af 1. Juni d. A. til Landbrugsministeren, og det hedder i denne Skrivelse: „at vort Forbund fra International Transportarbejderforbunds Sekretariat har erholdt Underretning om, at samtlige engelske Transportarbejderorganisationer, der er tilsluttet International Transportarbejderforbund, har givet deres Medlemmer Ordre til ikke at losse, indlade eller overhovedet betjene de danske Skibe, som henhører under Dansk Dampskibsrederiforening eller Dansk Arbejdsgiverforening i øvrigt, og at denne Parole overalt bliver fulgt, saaledes at de Skibe af sidstnævnte Kategori, som overhovedet er ankommet til England, ikke er blevet udlosset, men henligger i de engelske Havne ubesørgede, og at disse Skibe heller ikke senere i nogen anden Nordsø-Havn eller i de baltiske Havne vil blive behandlet af organiserede Arbejdere. Deres Last er død og disse Skibes Brugbarhed ophørt foreløbig“. I Slutningen af Skrivelsen henledes Landbrugsministerens Opmærksomhed paa, „at hvis Landboforeningerne fremdeles optræder solidarisk med Arbejdsgiverforeningen og Dansk Dampskibsrederiforening og kun vil lade deres Varer besørge ved disses Skibe, er der desværre Fare for, at de danske Landbrugsprodukter vil blive drevet ud fra det engelske Marked, om end ikke absolut, saa dog i overvejende Grad. Vi har nemlig fra de engelske Transportarbejder-Organisationer erholdt Meddelelse om, at det engelske Publikum, specielt den talrige Arbejderbefolkning, har vedtaget at boykotte dansk Smør og Bacon, og at denne Boykotning allerede i nogen Grad har bevirket og senere i endnu højere Grad vil bevirke, at de danske Landbrugsprodukter fortrænges til Fordel for de engelske Koloni-Staters og

Canadas Produkter. Her truer saaledes en alvorlig Fare for dansk Erhvervsliv i Fremtiden, og ligesom det er lykkedes Arbejdsgiverforeningen ved dens meningsløse Kamp med Arbejderne at ødelægge det industrielle og haandværksmæssige Erhvervsliv, saaledes vil Hr. Theilmanns“ — det er Hr. Lyngsies, der fremdeles udtaler sig — „og hans Udvalgs Solidaritet med Rederiforeningen og specielt med „Det forenede Dampskibsselskab“ ogsaa ødelægge Landboernes værdifulde Eksport til England, og ligesom Arbejdsgiverforeningens Medlemmer allerede har lidt saa enorme Milliontab, at de ikke lader sig oprette hverken i indeværende eller i de kommende Aar, saaledes har Hr. Theilmanns og hans Udvalgs Dispositioner allerede fremkaldt Milliontab for de Landboforeninger, der har fulgt ham og hans Udvalgs Parole.“ Det er et lidt ubehjælpsomt Udtryk det med Landboforeninger, for det er jo ikke blot Landboforeningernes Medlemmer, det gaar ud over, det er selvfølgelig alle Landbrugere, enten de er store eller smaa, og Husmandsforeningerne med.

Landbrugsministeren sendte denne Skrivelse til Landbrugets Eksportudvalg, og der var bebudet, at der vilde fremkomme en Udtalelse i „Social-Demokraten“ fra den højtærede Landbrugsminister, men den udeblev. Eksportudvalget maatte imidlertid fastholde det Svar, som tidligere var givet til Ministeriet, at man fremdeles ønskede at bevare Landbrugets neutrale Stilling, hvorfor man ikke ønskede at acceptere Lyngsies gentagne Tilbud om at indlade Varerne, naar der benyttedes fremmede Skibe. Der indløb den 30. Maj til Esbjerg en Meddelelse om, at Strejken i England var effektiv. 5-Mandsudvalget besluttede da at aflyse al Modtagelse af Landbrugsprodukter i Esbjerg, og da det til Esbjerg allerede ankomne var indlosset, hjemsendte man det frivillige Mandskab. Efter Pinsedagene stillede Forligsinstitutionen sit Mæglingforslag, og fra alle Sider stillede man sig nu afventende overfor, hvad der vilde ske. Lyngsies var fast besluttet paa at gøre, hvad han kunde, for at forhindre Forligets Vedtagelse, og saa sent som den 5. Juni, den Dag, Forliget vedtoges paa Trods af Lyngsies Bestræbelser, telegraferede Lyngsies til de engelske Transportarbejdere om at fortsætte Blokaden af danske Landbrugsprodukter, idet han takkede for den hidtil udviste Solidaritet. Den 30. Maj var det altsaa kendt, at Hr. Lyngsies, som han bebudede allerede den 21. April, paa Trods af Regeringen havde faaet den engelske Losningsstrejke gjort effektiv. Naar Konflikten herhjemme vilde